

अभियान

सप्ताहिक

ABHIYAN WEEKLY
abhiyanweekly40@gmail.com

वर्ष : ३८ / अंक : २५ / २०७७ माघ २ गते शुक्रबार / 15 Jan., 2021 / मूल्य रु. १०/-

कोदो रोपेर धानको आशा गर्नु नै बेकार

काठमाडौं। तत्कालिन नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्र एकीकरण हुँदा दुवै पार्टीका नेताहरूले चमत्कार गर्याँ भनेर जनतालाई मात्र होइन उनीहरूको कार्यकर्तालाई समेत ढाँटेको अहिले प्रमाणित भएको छ। २०७५ सालमा एकीकरण भएको नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी अनौपचारिक रूपमा विभाजित भएको छ। दुवै पार्टीको मिलन अप्राकृतिक र स्वार्थले प्रेरित भएर एकीकृत भएको थियो। अहिले केपी ओली, पुष्पकमल दाहाल र माधव नेपालबीचको स्वार्थ नमिलेको हुनाले नै नेकपा विभाजनको डिलमा पुगेको छ।

दुवै पार्टी एकीकरण हुनुभन्दा पहिला स्थानीय तहको निर्वाचन हुनुपर्न थियो। त्यसबेला उनीहरूले मोर्चाबन्दी गरेर स्थानीय चुनावमा गएका हुनाले स्थानीय चुनावमा उनीहरूले रास्तो नितिजा

>>> बाँकी ६ पेजला

हालीलाई www.abhiyanonline.com ला पाइ पढ्न सकिन्छ।

निर्वाचनको तयारी रोकन दाहाल-नेपालको दबाब

काठमाडौं। नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीको पुष्पकमल दाहाल-माधव नेपाल पक्षले निर्वाचन आयोगलाई निर्वाचनको तयारी रोकन निर्वाचन आयोगमै पुगेर दबाब दिएको छ। प्रधानमन्त्री केपी ओलीले मन्त्रिपरिषद्को बैठकबाटै निर्णय गराएर पुस ५ गते प्रतिनिधिसभा विघटन गरी २०७८ बैशाख ७० र २१ गते निर्वाचन गराउने निर्णय गरेका थिए। उक्त निर्णयलाई राष्ट्रपतिले अनुमोदन समेत गरिसकेका छन्। सत्ताधारी दलमैत्रिको आन्तरिक दब्दले चरम रूप लिएपछि प्रतिनिधिसभा विघटनपछि नेकपा प्रधानमन्त्री ओली पक्ष र दाहाल-नेपाल पक्षमा गरी दुई भागमा बँडिएको छ। दुवै पक्षले आफूलाई नै नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी भएको दाबी गर्दै निर्वाचन आयोगमा

>>> बाँकी ८ पेजला

जनताले गर्ने निर्णय नै लोकतान्त्रिक पद्धति

काठमाडौं। प्रतिनिधिसभाको विघटनपछि राष्ट्रिय प्रजातन्त्र पार्टी बाहेका अन्य सबै विपक्षी दलहरू निर्वाचनमा जान तयार देखिएका छैनन्। प्रधानमन्त्री केपी ओली अध्यक्ष रहेको नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीले निर्वाचनको व्यापक तयारी गरिरहेको छ। ओली पक्षले जिल्ला जिल्लामा निर्वाचनको तयारी गरिरहेको भएपनि अर्को पक्ष पुष्पकमल दाहाल र माधव नेपाल पक्ष भने निर्वाचनमा जान चाहिरहेको छैन। अर्को तुलो दल नेपाली कांग्रेसका सभापति शेर बहादुर देउवा पक्ष निर्वाचनमा जान डराउनु नहुने भन्दै निर्वाचनको तयारीमा लागेको

>>> बाँकी ८ पेजला

राष्ट्रिय एकताकै लागि राजगद्दी त्यागेको थिएँ : पूर्वराजा ज्ञानेन्द्र

काठमाडौं। नेकपाको अध्यक्ष एवं प्रधानमन्त्री केपी ओलीले पुस ५ गते प्रतिनिधिसभा विघटन गरेपछि अनौपचारिक रूपमा विभाजित भएको नेकपाको मार्याण्ड युप र ओली युप दुवै एक अर्काको खोइरो खन्ने काममा व्यस्त भएको छन्। एकले अर्कोलाई तल्लो स्तरका गाली गलौजमा उत्रिएका हुनाले उनीहरूलाई अन्यौलामा परेका छन्। दुवै दलले आफूलाई कम्युनिष्ट पार्टी नै भएको ताउँदै आएपनि उनीहरूको व्यवहार हेर्दा उनीहरूलाई कम्युनिष्ट भन्दै सकिने अवस्था देखिएको छैन।

संविधानसभाले बनाएको संविधान पाँच वर्षमै असफल सावित भएको छ। संविधान निर्माण गर्दा भएका त्रुटीहरूकै कारण संविधान

>>> बाँकी ८ पेजला

सूर्यचिन्ह कसको ?

काठमाडौं। प्रचण्ड र माधवकुमार नेपालले निर्वाचन आयोगलाई सूर्य चिन्ह आफूले नपाए आँधी हुरी त्याउने चेतावनी दिएका छन्। महाधिवेशनले अध्यक्ष चुनेको केपी ओलीलाई। माधव नेपाल कहाँबाट अध्यक्ष भए र उक्ते सूर्यचिन्हमा दावी ठोके।

निर्वाचन आयोग सेधिरहेछ- पार्टी फुटेको हो। नेकपा दुई पार्टी बनेको ?

यो प्रश्नको जवाब दिन नसक्ने प्रचण्ड माधव नेपाल कसरी सूर्य चिन्हमा दावी गरिरहेका छन् ? फेरि प्रचण्ड सूर्य चिन्ह लिएर चुनाव जितेकै होइनन्, फेरि सूर्य चिन्ह प्रचण्डको कसरी भयो ?

जबसम्म नेकपा फुट्यो भनिदैन, तवसम्म यो मुद्दामा कुनै पनि नजीर, नियम आकर्षित हुनसक्दैन। तवसम्म सूर्य चिन्ह ओली कि प्रचण्ड पक्षको भनेर फैसला पनि

>>> बाँकी ८ पेजला

ती नेता को हुन्, जसले जी टीभीलाई सगरमाथा उडायो ?

काठमाडौं। केपी ओली देशका प्रधानमन्त्री हुन्। उनी के हुन्, उनले खुलेर अन्तर्वार्तामा बोले। मोही माग्ने दुख्ग्रो लुकाउने केपी ओली होइनन्।

रह्यो सवाल जी न्यूज टीमीका रिपोर्टर

ATM कार्ड र चेक घरमै बिर्सिनु भयो ?

Don't Worry अब QR code scan गरी मिल्छ नगद मिक्कन सजिलै

प्रत्येक बैंकको QR Code Scan गरी जुनसुकै शास्त्राबाट सहजै रकम लिकालन सकिनेछ।

यो सेवा अन्य बैंकका Mobile Banking User हरले सगेत उपयोग गर्न सक्युनेछ।

prabhu BANK

Prabhu Building, Babarmahal, Post Box No.:19441
+977-1-4788500 +977-1-4780588,
info@prabhubank.com www.prabhubank.com
Toll Free No.: 1660010777

संविधानकै कारण मुलुक संकटमा

काठमाडौं। नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीका अध्यक्ष एवं प्रधानमन्त्री केपी ओली नेतृत्वको सरकारले मन्त्रिपरिषद्बाटै निर्णय गराएर प्रतिनिधिसभाको विघटनलाई राष्ट्रपतिबाट अनुमोदन गराएपछि सत्ताधारी दल कम्युनिष्ट पार्टीको विभाजनको तयारी गरिएको छ। सरकारले प्रतिनिधिसभा विघटन गरेपछि त्यसको विशद्वामा अहिले सर्वोच्च अदालतको सम्बेदनका कारणमा मुद्दा विचारादिन छ। पछिलो समयमा प्रतिनिधिसभा विघटन गर्ने अधिकार सरकारलाई छ कि छैन भन्दै निर्णय सम्बेदनका इजलासले दिनुपर्न भएको छ। केपी ओली पक्ष बाहेक पुष्पकमल दाहाल माधव नेपाल पक्ष र नेपाली कांग्रेसको सम्बेदनले उनीहरूलाई अपार्गाई र सर्वोच्च अदालतका चार जना पूर्व प्रधानन्यायाविशाहरूले वक्तव्य नै जारी

गरेर संसद विघटनको विरोध गरेका छन्। संविधानले संसद विघटन हुन सक्ने परिकल्पना गरेको छ। अहिले संविधानकै कारण मुद्दको संकट उत्पन्न भएको छ। संविधानको धारा ८५ को १ मा यो संविधान बोनिजम संसद विघटन भएमा बाहेक संसदको कार्यकाल पाँच वर्षको हुनेछ भन्ने उल्लेख गरिएकोमा संसद विघटन हुन सक्छ।

राजनीतिक दलहरू बीचको ९२ बुँदे सहमतिमा सक्रिय राजतन्त्रको उन्मूलन गर्ने सहमति भएको भएपनि २०६२/६३ मा सम्बेदनका कारण बोनिजम संसद विघटन भएमा बाहेक त्यसको विशद्वामा अहिले राष्ट्रपतिको राखिएको छ। संविधानका करिपय धारा उपधारा र दफा उपदफाहरू दोहोरो अर्थ लाने गरी संविधानमा व्यवस्था गरिएको छ।

२०६२/६३ मा भएको राजनीतिक दलहरू बीचको ९२ बुँदे सहमतिमा सक्रिय राजतन्त्रको उन्मूलन गर्ने सहमति भएको भएपनि २०६२/६३ मा सम्बेदनका कारण न्यूज टीमीका रिपोर्टर एन समेत संसदले परिवर्तन गरी महिला पनि

>>> बाँकी ८ पेजला

India's Expansionist Designs Sabotage the Regional Peace

Mr Ravi

In the past, the most developed countries had direct control over the less developed countries through colonialism. But, neo-imperialism is its most dangerous form, prevalent in the present world. In theory, a less developed country is free, but in practice, its government and economy are controlled by a developed country indirectly.

In these terms, through its military and intelligence agency RAW, India has continued expansionist designs by the following intervention as part of hegemonic policies vis-à-vis her neighbouring countries, including those ones with whom India does not share a border.

Besides supporting separatism in East Pakistan which resulted in the dismemberment of Pakistan, India occupied Sikkim, subdued Bhutan, Burma and Bangladesh—also sponsored terrorism in Pakistan, Sri Lanka, Nepal, Afghanistan and Bangladesh.

During Indian Prime Minister Narendra Modi's rule, New Delhi has intensified meddling in the internal affairs of these countries. And Indian military and RAW have been given free hand to target these states through manipulation of political dissent, ethnic divisions and economic backwardness.

RAW, in collusion with the Afghan intelligence-National Directorate of Security (NDS) and Israeli Mossad, has been assisting Tehreek-e-Taliban Pakistan (TTP), Daesh (Also known as ISIS and ISIL) and their affiliated terror outfits such as East Turkestan Islamic Movement (ETIM), the Balochistan Liberation Army (BLA), Jundallah (God's soldiers), etc. to foment subversion, terrorism and sabotage. Thus, these entities are attempting to destabilise Pakistan, its province of Balochistan, Tibetan regions of China, and the Sistan-Balochistan of Iran, including Afghanistan by supporting terrorism and promoting an acrimonious sense of dissent and political volatility.

With the backing of the US and by manipulating its double game, New Delhi has been implementing aggressive strategy, especially against China and Pakistan.

In this regard, on May 5,

this year, drastic tensions arose between New Delhi and Beijing, taking both the countries to the edge of war.

In response to India's construction of roads and airstrips adjacent to the Line of Actual Control (LAC), which will improve connectivity and enable easier mobility for Indian troops in the area, thousands of Chinese People's Liberation Army (PLA) troops moved into the regions along the eastern Ladakh border, setting up tents and stationing vehicles and heavy machinery.

Reports confirmed that the Indian army has moved several battalions from an infantry division usually based in the Ladakh city of Leh to "operational alert areas" along the border.

In this respect, the Chinese official newspaper Global Times wrote: "The latest border friction was a planned move by New Delhi...India in recent days has illegally constructed defence facilities across the border into Chinese territory in the Galwan Valley region, leaving Chinese border defence troops no other options but making necessary moves in response, and mounting the risk of escalating standoffs and conflicts between the two sides." In this connection, a storm sparked in India by the contradictory statement, issued by the Prime Minister's Office (PMO) on JUNE 19, 2020 that nobody had intruded across the Indian frontier in eastern Ladakh continued to swirl on June 20, with a clarification issued by his office leading to more questioning by the Opposition—at the meeting, Modi had said: "Neither has anyone intruded into our frontier, nor is anyone presents there, nor are any of our posts under someone else's occupation." The Congress said that the government has failed in clarifying if Chinese troops were present on Indian territories.

India and China held military-level talks on June 6, 2020 to resolve the current border issue in eastern Ladakh peacefully. But, a Colonel-rank officer and 20 soldiers of the Indian Army were killed and almost 76 injured in a violent face-off with Chinese troops in the Galwan Valley area of Ladakh on June 15, this year. More than 90 Indian soldiers are missing. India also concealed this news and afterward admitted when Beijing disclosed the incident.

In this context, on June 19, 2020, Chinese foreign ministry spokesperson Zhao Lijian released a statement that gave Beijing's "step by step" version of the events which led to the Galwan valley scuffle. Besides Indian casualties in the physical hand-to-hand fight with Chinese troops on June 8, the statement added: "China Won't allow any unilateral change of Line of Actual Control...India is violating the understanding reached on June 6...India had even demolished its facilities, but they again returned on June 15 leading to the clash".

It is notable that implementing the August 5 announcement of 2019, the Indian central government had issued a map on October 31, 2019. In accordance with it, Jammu and Kashmir was bifurcated into two union territories—Jammu and Kashmir and Ladakh and identifies the Pakistani side of Azad Kashmir as well as certain areas of Gilgit-Baltistan as Indian territory.

Both Islamabad and Beijing had rejected this political map regarding the disputed territories.

India has escalated tensions with Islamabad particularly in the aftermath of the false-flag terror attack at Pulwama-Indian Occupied Kashmir (IOK). In this respect, on February 27, last year, in response to the Indian so-called pre-emptive airstrike near the town of Balakot, close to the border with Pakistan's sector of Kashmir, Pakistan Air Force (PAF) shot down two Indian Air Force (IAF) fighter jets and launched aerial strikes at six targets in the IOK.

In fact, as part of anti-Pakistan and anti-Muslim policies, PM Modi, the ruling party BJP-led, RSS and VHP are acting upon the ideology of Hindutva ((Hindu Nationalism). Their various malicious moves such as abrogation of the special status of the Jammu and Kashmir to turn Muslim majority into a minority, continued lockdown in the IOK, the martyrdom of thousands of the Kashmiris there, the introduction of new domicile law against the majority of Kashmiris to completely end any sort of dialogue with Islamabad to settle the Kashmir issue, persecution of religious minorities especially Muslims, anti-Muslim laws-CAA/NRC, assaults on Muslims by the fanatic Hindus, blaming Indian Muslims and Pakistan for

spreading coronavirus etc., and intermittent shelling inside Pakistani side of Kashmir in relation to the Line of Control (LoC) are of particular attention.

As regards the India-Nepal confrontation, a new road opened by New Delhi which passes through the disputed territory has roused territorial disputes between the two countries. The link road connects Dharchula in the Indian state of Uttarakhand to the Lipu Lekh pass near the LAC-India's border with China.

India and China have 3,500 kilometers long un-demarcated border which runs along the Himalayas. There are three pressure points: the China-Sikkim border, Nepal-India border and the Ladakh region where there are a lake and river.

Indian media reports suggest that Indian has lost hundreds of square kilometers of area and it is being dubbed as 'second Kargil'. Meanwhile, recently, India's Home Minister Shri Amit Shah threatened of conducting air and surgical strikes inside Pakistani territory.

Reacting to Amit Shah's statement, Foreign Minister Shah Mahmood Qureshi stated: "Let me make it clear to Amit Shah that if India made the mistake, we will give a befitting response...Amit Shah should tell...Why does India not launch a surgical strike on Laddakh?... India has reached the extreme in committing atrocities in Kashmir...India wants to sabotage the Afghan peace process...New Delhi is threatening Pakistan to divert attention from its internal situation".

Earlier, the DG of ISPR Maj-Gen. Babar Iftikhar said: "Chief of Army Staff General Qamar Javed Bajwa warned India...[saying] We will respond to any aggression with full might...Prime Minister Imran Khan and Chief of Army have said that India was planning false flag operation...India faced great humiliation in the recent military standoff with China...faced embarrassment in map issues with Nepal as well...India is meddling in issues [of countries] where it doesn't even have a border...India is facing many internal challenges especially after the emergence of coronavirus...many issues have emerged in India after the August 5, 2019 move, which revoked the special status of Indian Occupied Jammu and Kashmir...There is

an emergence of Islamophobia in India. Now they [India] think the best way is to divert the attention towards Pakistan...The situation on the LoC...1229 ceasefire violations by India has been committed since the start of this year...while their quadcopters have also violated airspace [of Pakistan] on different occasions".

Notably, the fast-growing economic power of China coupled with her rising strategic relationship with the Third World has irked the eyes of Indians. Hence, Nepal has also become another target of the Indian hegemonic designs in South Asia, as it has developed a cordial relationship with Beijing, while New Delhi's endeavor to alienate Nepal from China has failed.

It is noteworthy that China's increasingly closer ties with Pakistan and the China Pakistan Economic Corridor (CPEC) which is part of China's One Belt, One Road (OBOR) or China's Belt and Road Initiative (BRI) has openly been opposed by India which is trying to sabotage this project, as recent terror-attacks, sponsored by RAW in Pakistan and Balochistan province have shown. As part of the new cold war with China, America has also opposed the CPEC. Therefore, Washington is supporting Indian illegitimate stand in connection with present border tensions between New Delhi and Beijing.

However, India and China also fought a brief war in 1962, which China won.

Nevertheless, the border tension between India and China in Ladakh also occurred in 2014 and 2017, which was resolved through negotiations. But, this time, it has become more serious. If it is not resolved through dialogue, it could result in a conventional war that may culminate in a nuclear war. The same is the case of Kashmir which remains a nuclear flashpoint and New Delhi is following an aggressive strategy against Pakistan.

It is most regrettable that by ignoring the modern global trends like a renunciation of war, peaceful settlement of disputes and economic development in wake of the spread of coronavirus and its negative economic consequences almost all over the world, India's expansionist designs are further sabotaging the regional peace.

Round Table Discussion on Kashmiris' Right to Self Determination

Pakistan Embassy organized a Round Table Discussion on "Kashmiris' Right to Self Determination", today. The event was attended by journalists, writers and analysts as well as human rights activists.

Messages of the President, Prime Minister and the Foreign Minister of Pakistan on Kashmiris' Right to Self Determination were read out. In his message, President Arif Alvi said that the current situation in Indian Illegally Occupied Jammu and Kashmir (IOJK) is the worst in recent history where

people have been deprived of their basic rights, including rights to freedom of expression and assembly as well as self-determination.

In his message, Prime Minister Imran Khan said that for more than 500 days now, Indian occupation forces have been further brutalizing the besieged innocent Kashmiris, brazenly denying their basic rights of communication, freedom of expression, freedom of assembly, freedom of religion, and above all, freedom to determine their

own future. Kashmiris have been deprived of their fundamental rights to life, food and health despite the rampant Covid-19 pandemic. Pakistan's strong and steadfast support for the Kashmiri people will continue till the realization of their inalienable right of self-determination.

Foreign Minister Shah Mahmood Qureshi said that in the midst of Covid-19 pandemic, India has deprived Kashmiris of their basic rights to life, health and food. Mr. Qureshi reaffirmed Pakistan's strong and

steadfast support to the valiant Kashmiri people in their just struggle for human dignity and their inalienable right to self-determination in accordance with United Nations Security Council resolutions.

Cd'A (a.i.) Mr. Adnan Javed Khan traced the genesis of the long-standing dispute and the adoption of UNSC resolutions promising the people of Jammu and Kashmir their right to self-determination. He said that non-implementation of these resolutions had subjected several generations of the people of

IOJK to grave sufferings and jeopardized the peace and stability of the region.

Participants at the event expressed serious concern over the worsening human rights situation in Kashmir resulting from more than 500 days clamp down on millions of people in the occupied territory.

The event concluded with a Q&A session in which several journalists and analysts asked questions about the history, human rights dimensions and the future of the disputed territory.

कुन कुन नेतामा छ देशको चिन्ता ?

• राजन कार्की

rajan2012karki@yahoo.com

कुन कुन नेतामा छ देशको चिन्ता ? यो प्रश्न यसकारण पनि महत्वपूर्ण छ कि जनआन्दोलनको सफलतापछि जति पनि सरकार बने, हरेक प्रधानमन्त्री मन्त्रीले आफ्नो चिन्ता गरे। सत्ता, शक्ति र सम्पत्तिको चिन्ता गरे। आफन्त र नातापाताको चिन्ता गरे। न कहिले जनताको चिन्तामा चासो राखे, न देशको चिन्तामा बहस नै गरे।

१४ वर्षमा देश लुट्ने र जनताको शोषण गर्न बाहेक सिन्को पनि भाँचिएन। तैपनि नेताहरू भनिरहेका छन्- लोकतन्त्र, लोकतन्त्र।

अहिले चर्किएको संविधान, संसद, सरकारको भगडा पनि नेताहरूको आफ्नै चिन्ता हो। जनताले शिक्षा, स्वास्थ्य, खाना नपाएको चिन्ता कहिले गरेनन् यिनले। जब जनता नै राजनीतिक भगडामा जोडिएका छैनन् भने यो भगडा कसरी देशको, जनताको हुन्छ ? आआफ्ना किताका कार्यकर्ताहरू सरकारका पछि छन्, प्रचण्ड माधव नेपालका पछि छन्, एनजीओ-नागरिक समाज नामका ब्यानरका पछि छन्। जनता यो सडक भगडामा कहीं पनि छैनन्। किनकि जनता पीडामा छन्, उनीहरूलाई राजनीतिक गाईजात्रा हेर्ने फुर्सद छैन।

देशलाई यो बर्बादीमा ल्याएको भारतको

लगानीमा भएको जनयुद्ध र जनआन्दोलन, १२ बुँदे दिल्ली सम्मानाताले हो। देश बचाउने दायित्व स्थलित भएर पतन मार्ग समातेका नेताहरू अर्भै सत्ताको भगडामा छन्। जनताको दबाबले राजनीतिलाई सही ट्याकमा त्याएर सार्वजनिक सम्मेलनका माध्यमबाट सबै राजनीतिक शक्तिहस्ताट एउटा सहमति निकालेर अधि बढ्नु उचित हुनेछ।

किनकि संविधानसभाबाट निर्माण भएको संविधानले काम गरेन। हलो न मुझ्यो बनेछ संविधान। सही मार्ग दर्शन गर्नसक्ने र सबैलाई सीमामा राख्नसक्ने संविधानको खाँचो थियो। संविधान त हिलोको किलो सापित भयो। किनकि संविधानले काम गरेन। संवैधानिक सकट अव सडकभरि छाछुल देखिन्छ।

संविधानले काम गरेन। संविधानले राष्ट्रपतिको मर्यादा, सरकार प्रमुख र सरकारको मर्यादा, संसद र संवैधानिक निकायहरूको मर्यादा, मतदान गर्न जनमतको मर्यादा, कसैको पनि मर्यादा राख्न सक्ने। कसैका मर्यादा गर्न नसकेकै कारणले संविधान कागजको खोस्टो बनिसकेको छ।

संविधानले व्यवस्थापिका, कार्यपालिका र न्यायपालिकालाई समेत विधिसम्मत रूपमा चलाउन सक्ने। संविधान भनेको सडक बन्यो, गन्तव्यविहीन सडक। अलमले घारी। त्यसैले संविधानमाथि जसले पनि कुल्याहेको छ र राजनीति यही अलमले घारीमा अलमलिने काम भइरहेको।

८ वर्ष लगाएर संविधानसभाले लेखेको संविधान कागजको खोस्टो। यही संविधानले गराएको चुनावबाट बनेको दुई तिहाइको सरकार गाईजात्रे तमासाजस्तो। केही पनि सम्हालिएको र व्यवस्थित हुनसक्ने। लथालिङ्ग देशको भतामुख्य चाला भनेकै यही संविधान हो। यस्तो संविधानलाई च्यापेर हिड्नु र सतीदेवीको शवलाई महादेवले बोकेर हिड्नु उस्तै हो। अब एउटा निकास त निस्कै पर्छ, निकालै पर्छ। देशलाई बचाउनका लागि निकास जरूरी छ।

यो निकास सबै राजनीतिक शक्तिहस्तको

गोलमेच सम्मेलन हुनसक्छ। देशलाई द्वन्द्वबाट बचाउने र थप अराजकता रोक्ने हो भने गोलमेच सम्मेलन गर्नु उचित हुने छ भनेर द्वन्द्वविदहरू सुम्भाव दिन थालेका छन्।

कहिलै सूर्य नास्ताउने बेलायतको जगजगीको समय। दक्षिणमा अंग्रेज सरकार थियो। भारतमा राजनीतिक मुद्दाहरू उठिरहेका थिए, स्वतन्त्रता सेनानीहरू जगमगाउन थालेका थिए। अंग्रेजविरुद्धका

आदिलाई सम्भिलित गरेर गोलमेच सम्मेलन भएको थियो। अंग्रेज सरकारले विद्रोहलाई रोक्न र भारतमा के कसरी अधि बढ्न सकिन्छ भन्ने नै यो गोलमेच सम्मेलनको उद्देश्य थियो।

जब जब राजनीतिक मुद्दाहरू बढ्छन, समाधानका उपाय खोज्न गोलमेच सम्मेलन गर्ने गरिन्छ। यस्तो सम्मेलन विश्वका अन्य मुलुकहरूमा पनि हुने गरेका छन्। भएका छन्।

● ● ●

अहिले चर्किएको संविधान, संसद, सरकारको भगडा पनि नेताहरूको आफ्नै चिन्ता हो। जनताले शिक्षा, स्वास्थ्य, खाना नपाएको चिन्ता कहिले गरेन।

जब जनता नै राजनीतिक भगडामा जोडिएका छैनन् भने यो भगडा कसरी देशको, जनताको हुन्छ ?

आआफ्ना किताका कार्यकर्ताहरू सरकारका पछि छन्,

प्रचण्ड माधव नेपालका पछि छन्, एनजीओ-नागरिक

समाज नामका व्यानरका पछि छन्। जनता यो सडक

भगडामा कहीं पनि छैनन्। किनकि जनता पीडामा छन्, उनीहरूलाई राजनीतिक गाईजात्रा हेर्ने

फुर्सद छैन।

● ● ●

बिद्रोहहरू उठन थालेपछि गोलमेच सम्मेलन भयो।

यो समया थियो- १९३०-३२ को। यही समयमा बृतिश्ले भारतमा गोलमेच सम्मेलन गराएको थियो। यो गोलमेच सम्मेलनमा हिन्दु, मध्यपन्थी, न्यायमार्गी, दलित बर्ग, शिख समुदाय, हिन्दु, ईसाईहरू, भारतमा बसोबास गर्ने नगर्ने युरोपियनहरू, एड्लो इण्डियन, महिला, श्रमिक, विश्वविद्यालयका प्रतिनिधिहरू, सिन्ध, सबै प्रान्तीय प्रतिनिधिहरू, अंग्रेज सरकार, दक्षिण भारतीयहरू, बुद्धिजीवीहरू, पूर्वप्रशासकहरू

नेपालले पटक पटकको परिवर्तनबाट धेरै कुरा गुमायो, समय गुमायो, आर्थिक व्ययभार पनि थेग्यो। अब गाड्हो छ। स्पष्ट छ, २०४६ र २०६३ को व्यवस्था र पद्धति परिवर्तनबाट देशले निकास पाउन सकेन। अब निकासका लागि गोलमेच सम्मेलन एकमात्र उपाय हो। यही र यस्तै गोलमेच सम्मेलनले राजनीतिक स्थिरता र विकासका गति अगाडि बढाउन सकिन्छ। खाली सत्ताका लागि लेभीपापी पालेर देश अधि बढ्न नसक्ने पक्का भइसक्यो।

भानिरहनु पर्दैन, संविधानमा संविधान

मान्ने पार्टीहरूमेत अटाउन सकेनन्। सबै राजनीतिक शक्तिहरू अटाउने व्यवस्थाका लागि गोलमेच सम्मेलन गर्नु उत्तम बिकल्प हुनसक्छ। यस्तै सम्मेलनले एउटा मार्ग तय गरेर सबै त्यो मार्गमा हिड्नु उचित हुनेछ। चलाउने राजनीतिक दलहरूले नै हो। तर अहिलेजस्तो खुट्टा तानातान बन्द हुनुपर्छ।

गोलमेच सम्मेलन गर्न लोकतन्त्रवादीहरू मात्र होइन, मोहन वैद्य, मोहनविक्रम, विल्लवसाहूर र किनारा लगाइएको राजतन्त्रलाई समेत निर्मायाएर देशको वर्तमान र भविष्यबारेमा चिन्तन हुनुपर्छ। यसपछि सर्वमान्य एउटा राष्ट्रिय नीति तय गरेर अधि बढ्न सकियो भने नेपालको सुस्थिरताको प्रत्याभूत गर्न सकिने आधार बन्ने छ।

अन्यथा समयको बर्बादी, स्रोतको बर्बादी। चुनावमात्र गर्ने भनेर सत्ताको हानिआपले देशमा राजनीतिक स्थिरता आउन सक्दैन। जनताले दुई तिहाइ मत दिवासमेत सुख पाएनन्, सुशासन पाएनन्। जनताले प्रतिनिधि छान्ने हो, प्रतिनिधिहरू लोकलज्जामा नबस्ने र नैतिकहीनताको पोखरीमा पौडीखेल रमाउने भएपछि आजको यो समस्या उत्पन्न भएको हो। चुनावले मात्र नैतिकपात्र जन्माउन सक्दैन। यसका लागि एउटा सीमारेखा कोर्नपर्छ, त्यसका लागि गर्नुपर्ने गोलमेच सम्मेलन नै हो।

सबैले देखेको सत्य के हो भने भूमिगत विल्लव माओवादी पनि राजनीतिक शक्ति हो। सानो होस्, वैद्य समूह र अर्थभूमिगत रहेका कम्प्युनिष्टका गुरु मोहन विक्रम सिंह पनि एउटा शक्ति नै हुन्। संविधान मान्छु भनेर संविधान निर्माण गरी त्यही संविधानमा अड्न, टिक्न र चलन चलाउन नसकेकाहरू राजनीतिक पार्टी त शक्ति भइहाले। मुख्य शक्ति हिन्दुवादी र राजतन्त्रवादी हुन्। कसैलाई काखा र कसैलाई पाखा गर्नु नै यो संविधानको दुर्गम हो। धेरै हहसम्म २०४७ को संविधान उत्कृष्ट थियो। त्यसमा सुधार गरेर अधि बढ्न सकिन्छ। अथात यही संविधानलाई लोकतन्त्रिक राजतन्त्र

»» बाँकी ६ पेजमा

साल्ट ट्रेडिङ कंपनी लिमिटेड
द्वारा प्रवर्द्धित
ग्राहीनी चामल

तौल पूर्ण, सुरक्षा सम्पूर्ण

- ISI स्टाण्डर्डको भित्र बाहिर र रक्क लोट मे बीचमा रिस्टलको जाली भएको ३ तहको होजपाइप
- उच्च गुणस्तरको रेगुलेटर
- पुन: प्रयोग गर्ने न सकिने प्लाष्टिक सिल भएको सिलिङ्डर
- कम्प्यूटर प्राविधिबाट चल्ने प्लान्ट, तौलमा सोहै आगा दुवक बहुहोस

साल्ट ट्रेडिङ समूहका उत्कृष्ट खाद्य बस्तुहरू

पद्ध्यौ हामी बसीकन सँगै वेद, बाइबल, नमाज
पसेकेही नरपशुहरु ध्वस्त पारे समाज ।

जन्यौ ज्यूदै त्यो जस्ले बिर्सियो देशको माटो
बाँच्यो त्यो मर्रे पनि जस्ले सिर्कियो देशको माटो ।

कायर भरर पटक पटक मर्नुभन्दा
बहादर भरर एकै पटक मर्न सकौ।

- अभियानवाणी

अभियान

साप्ताहिक

सम्पादकीय

ताजा जनादेश लिन खोजनु नै अग्रगमनकारी कदम

सरकारले पुस ५ गते प्रतिनिधिसभाको विघटनसँगै २०७९ बैशाख १७ र २७ गते गरी दुई चरणमा निर्वाचन गराउने निर्णय सार्वजनिक गरिसकेको छ । सरकारले त निर्वाचनको धोषणा गर्नेमात्र हो । निर्वाचन गराउने सम्बैधानिक भूकिमा निर्वाचन आयोग रहेको हुनाले निर्वाचन गराउने दायित्व निर्वाचन आयोगको हो । तोकिएको समयमै निर्वाचन गराउनका लागि निर्वाचन आयोगलाई आवश्यक पर्ने सबै सुविधा उपलब्ध गराउने दायित्व सरकारको हो । निर्वाचन आयोगले समेत तोकिएको समयमै निर्वाचन गराउन सकिने अभिव्यक्ति दिवै आएको छ । अभ उसले त एकै चरणमा समेत निर्वाचन गराउन सकिने बताउदै आएको बला सबै राजनीतिक दलहरूले निर्वाचनको तथारमा लाग्नु तै उपयुक्त कदम हुन सक्छ । प्रतिनिधिसभा विघटनको मुद्दा सर्वोच्च अदालतको सम्बैधानिक इजलासमा रहेको भएपनि राजनीतिक दलहरूले त आ आफ्नो हैसियत कायम गर्न ताजा जनादेशकै लागि जानु उपयुक्त हुने होइन र ?

गएको प्रतिनिधिसभा र प्रदेशसभाको निर्वाचनमा तत्कालिन नेकपा एमाले र माओवादी एकीकरण भएका हुनाले उनीहरूले प्रतिनिधिसभा र प्रदेशसभामा बहुमत ल्याएका थिए। संघीय संसदमा उनीहरूकै भएडै दुई तिहाई मत रहेको र ७ प्रदेश मध्येका ६ वटा प्रदेशसभामा समेत उनीहरूकै बहुमत रहेको भएपनि त्यसलाई नेकपाले जोगाई राख्न सकेन। अहिले पार्टी अंगैपचारिक रूपमा विभाजित भएको छ। अबको केही दिनभित्रमा सत्ताधारी दल नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी औपचारिक रूपमा विभाजन हुने प्रयत्नः निश्चित रहेको बेला सत्ताधारी दल बाहेकका अन्य राजनीतिक दलहरूलाई आ आफ्लो पक्षमा मत ल्याउने सुवर्ण अवसर सत्ताधारी दलभित्रको लडाइले उपलब्ध गराएको छ। एक किसिमले भन्ने हो भने आफ्लाई बैकल्पिक शक्ति भन्नेहरूलाई अहिले राजनीतिक चिठ्ठी नै परेको छ। तर त्यति हुँदा हुँदै पनि विघटित प्रतिनिधिसभाको प्रमुख विपक्षी दल नेपाली कांग्रेस निर्वाचनमा जान डराईरहेको छ। अर्को राजनीतिक दल जनता समाजवादी पार्टीले समेत आफ्लाई बैकल्पिक शक्ति हुँ भनिरहेको बेला किन ऊ जनतामा जन डराईरहेको छ। राजनीतिक दलहरूका लागि जनता नै न्यायाधिश हुन्, जनताले नै उनीहरूलाई हैसियत प्रदान गर्ने हुनाले उनीहरू जनतामा जान डराउनु हुँवैन। तर केही राजनीतिक दलका बरिष्ठ भनिने नेताहरू नै निर्वाचनको विरोधमा उत्तिएका छन्। कोई ओली तैत्तिवको सरकारले संसद विधानगण्डकी राजनीतिक दलहरूलाई जनतामा जाने बाटो खुल्ला गरेको हुनाले संसद विधान दुँदा पहाडै खस्यो भनेर रोइँ कराई गर्नुको कुनै अर्थ रहेदैन। जनताले नेकपालाई भएडै दुई तिहाई मत दिएर पाँच वर्षसम्म स्थिर सरकार चलाउन आदेश दिएका थिए। नेकपा स्थिर सरकार सञ्चालन गर्न असफल साधित भएको छ। नेकपाभित्रको आन्तरिक ढाङ्को व्यवस्थापन गर्न नेकपा असफल भएपछि ऊ विभाजनको डिलमा पुगेको बेला नेकपा बाहेकका अन्य राजनीतिक दलहरूले त निर्वाचनको स्वागत गरी जनतामा जाने निर्णयको समर्थन गर्नुपर्न छोड्न र ? राजनीतिक दलहरूले जनतालाई ढाँटेका र निर्वाचनका बेला जनतालाई दिएका भुठा आश्वासनहरू पुरा गर्न उनीहरू असफल भएका हुनाले राजनीतिक दलहरू जनतामा जान चाहिरहेका छैनन्। संविधानले नै नेपाली जनतालाई सार्वभौमसत्ता सम्पन्न भनेको छ। यदि साँच्चिकै नेपाली जनता सार्वभौमसत्ता सम्पन्न हुन् भने राजनीतिक दलहरू किन जनताकहाँ जान डराउने ? सार्वभौमसत्ता सम्पन्न भनिने नेपाली जनताले नै सबै समस्याहरूको समाधान गर्न सक्ने हुनाले अब राजनीतिक दलहरूले निर्वाचनको विरोध गर्नुभन्दा जनताकहाँ गएर ताजा जनादेश लिएर आजुनु नै उपयुक्त हुनेछ। निर्वाचनको लागि सरकारलाई दबाव दिनु राजनीतिक दलहरूको धर्म र कर्तव्य समेत हो। सरकारले विभिन्न बहानाबाजी गरेर तोकिएको समयमा निर्वाचन नगराउन सक्छ त्यसैले निर्वाचन गराउन सरकारलाई दबाव दिँदै सबै राजनीतिक दलहरूले निर्वाचनमा जानु नै उपयुक्त हुनेछ। निर्वाचनबाटै सबै समस्याको समाधान हुन सक्ने भएकाले ताजा निर्वाचन नै अहिलेको पहिलो आवश्यकता हो।

भएकाल तजा निवाचन न आहलका पाहता अवश्यकता हा। सर्वोच्च अदालतले दिने निर्णय भन्दा जनताले दिने निर्णय नै राजीतिक दलहरूका लागि मार्ग निर्वेशन हुन्छ। जनताको आदेशलाई अदालतको आदेशले काट्न सक्ने सम्भावना नै हुँदैन। लोकतन्त्रमा जनता नै न्यायाधिक हुन्। जनताको आदेशलाई अदालतले समेत स्वीकार गर्नुपर्दछ। त्यसैले जनतालाई सावधीमसत्ता सम्पन्न भरिएको हो। नेपाली जनता साँच्चिकै सार्वभौमसत्ता सम्पन्न रहेछन् कि रहेनछन् भन्ने बेला अहिले प्रमाणित हुने अवस्थामा पुगोको छ। प्रधानमन्त्री केपी ओलीले संसद विघटन गर्दा उनी संसदमा बहुमत प्राप्त प्रधानमन्त्री थिए। प्रधानमन्त्रीका विरुद्धमा संसदमा अविश्वासको प्रस्ताव दर्ता गरिएको थिएन, उनलाई संसदीय दलको नेतावाट हटाइएको थिएन। मुलुकको कार्यकारी प्रधानमन्त्रीले आफ बहुमतमा रहँदा रहँदै तजा जनादेश लिन जान्छ भन्नु कैनै अर्थमा पनि प्रतिगमन हुन सक्खैन। जहाँसम्म बैकल्पिक सरकार बन्न सक्छ भन्ने तर्क प्रस्तुत गरिने गरिएको छ, त्यो तर्कमा कुनै दम देखिँदैन किन भन्ने सत्ताधारी दलसँग १७४ सांसद रहेका र विधीसँग १०१ मात्र सांसद रहेको अवस्थामा सरकार निर्माणिका लागि आवश्यक पर्ने १३८ सांसदको व्यवस्था कहाँबाट हुन्छ? सत्ताधारी दल औपचारिक रूपमा विभाजित न भएको अवस्थामा बैकल्पिक सरकार बन्ने अवस्था नै रहँदैन, त्यसैले गर्दा अहिलेको अवस्थामा तजा जनादेश त्रिपाञ्चिकालीन।

अवस्थामा ताजा जनादेश नै उपगुत्त विकल्प हुनसक्छ।
जनताको ताजा जनादेश लिन्दू भन्ने प्रतिगमनकारी हुने अनि निर्वाचन हुन् हुँदैन
भल्नेहरू चाँही अग्रगमनकारी हुने यो कहाँको नियम र व्यवस्था हो ? प्रजातन्त्रको जननी
भन्निने बेलायतमा लिखित संविधान तै छैन । तर पनि त्यहाँ हालै निर्वाचन सम्पन्न भएको
छ । त्यहाँका प्रधानमन्त्रीले बेलायत युरोपियन युनियनबाट बाहिर आउँदा बेलायतलाई
फाइदा हुने भएकाले त्यसलाई अनुमोदन गर्न ससद समक्ष आग्रह गर्दा संसदले अस्वीकार
गरेरपेण प्रधानमन्त्रीले संसद तै विघटन गरेर ताजा जनादेशका लागि गएका र आफ्
नो मुद्दालाई जनतासामु लागेका थिए । जनताले संसदले अस्वीकार गरेको मुद्दालाई
स्वीकार गर्दै प्रधानमन्त्रीको पार्टीलाई बहुमत दिएको थियो । त्यही निर्णयका आधारमा
बेलायत युरोपियन युनियनको संगठनबाट बाहिर आएको इतिहास ताजे रहेको अवस्थामा
प्रधानमन्त्री ओलीले ताजा जनादेश लिन्दू भन्नु जनताको सम्मान हो । जनताको ताजा
जनादेश लिन्दू भनेर निर्वाचनको मिति तै ताकिसक्काले जनताको मत लिन जाँदैनौं
भन्नु प्रतिगमनकारी कदम हो भन्ने हामीले ठानेका छौं । त्यसैले निर्वाचनमा जाऊं ताजा
जनादेश लिअँ ।

नेकपाको विवादले चुनाव प्रभावित हुन सक्ने

• દેવેન્દ્ર ચુડાલ

devendrachudal@gmail.com

निकै अगाडि बढिसकेका र आ आफ्नो पक्षम कार्यक्रम नै अगाडि बढाईसकेकाले अब ओली दाहाल-नेपाल पक्ष एकै ठाउँमा आउँछन् भन्न सकिने अवस्था नरहेकोले गर्दा साँच्चियै नेकप विभाजित हुन खोजेको हो भने पहिला विभाजनको मुद्दाले किनारा पाउनुपर्दछ । पार्टी विभाजनको मुद्दाले किनारा नपाएसम्म अर्थात पार्टी औपचारिक रूपमा विभाजन नभएसम्म निर्वाचन हुन सक्ने सम्भावना निकै कम रहेको छ । सत्ताधारी दलको औपचारिक विभाजनले गर्दा निर्वाचनलाई रोक्नु किमार्थ उचित हुन सक्दैन । नेकपा कि मिलेन अधि बद्दु पन्यो कि विभाजित हुन तयार भए निर्वाचन आयोगमा जानु बाहेक अन्य कुनै विकल्प ओली, दाहाल-नेपाल पक्षसँग बाँकी रहेको छैन ।

ओली, दाहाल-नेपाल पक्षका अलग अलग निवेदनका आधारमा नेकपा दर्ता हुन सक्दैन अहिले दुवै पक्षले दल दर्ताका लागि आयोगलाई दबाब बढाउने गरे त्यसले आयोग नै दुवै पक्षको मुठभेडस्थल बन्न सक्छ । त्यही कारण दल दर्ता हुनु अधि नै नेकपाको विवाद निरूपण हुनु आवश्यक छ । यदि त्यसो हुन सक्ने भने समस्या सिर्जना हुन सक्ने र तोकिएको समयमा निर्वाचन हुन नसक्ने अवस्था आउँछ । तोकिएको समयमै निर्वाचन भएन भने संविधान समेत असफल हुन्न र अर्को राजनीतिक संकट उत्पन्न हुन सक्ने भएकाले अब नेकपाको विवादलाई समाधान गरिन् उपयुक्त हुनेछ । नेकपाको विवादलाई समाधान नगरी निर्वाचन आयोग र ओली, दाहाल-नेपाल पक्ष अगाडि बढेको खण्डमा दल दर्ताकै समयम दवै पक्ष ओली, दाहाल-नेपाल पक्षीयको भगड

दुवै पक्ष आला, दाहाल-नपाल पक्षबाचका भण्डा पर्ने निर्वाचित जस्तै देखिन्छ। त्यसैले गर्दा समस्या समाधानको लागि कि नेकपा सिंगो एक भएर निर्वाचन आयोगमा दल दर्ताका लागि जानुपन्यो कि विभाजित भएर दल दर्ताको लागि तयार हुनु बाहेक नेकपासँग अर्को विकल्प छैन। यदि त्यसो हुन नसक्ने हो भने बैशाखमा के अर्को बैशाखसम्म पनि निर्वाचन हुन सक्नैन। एउटा पार्टी भित्रको आन्तरिक विवादले गर्दा जनताको मत हाल्न पाउने अधिकार खोज्ने अधिकार राजनीतिक दलहरूलाई छैन। सविधानले नै नेपाली जनतालाई सार्वभौमसत्ता सम्पन्न भनेकाले सार्वभौमसत्ता सम्पन्न जनताले दिने निर्णय नै सबैन्दा तुलो निर्णय हो। अदालतले दिने निर्णय भन्दा जनताले दिने निर्णयको महत्व बढी भएकाले निर्वाचनमा जान राजनीतिक दलहरूले खुट्टा कमाउनु कुनै शर्तमा पनि उचित मान्न सकिन्न। नेकपाको विवाद समाधान नभएको खण्डमा दुवै पक्षलाई दल दर्ता गर्न दिएर अलग अलग नाम, भण्डा र चुनाव चिन्ह दिएर भएपनि उनीहरूलाई निर्वाचनमा भाग लिन दिने वातावरण मिलाउन सक्ने समस्याको समाधान हुन सक्छ। अहिलेको अवस्थामा दुवै पक्ष नाम, भण्डा र चुनाव चिन्ह दाबी गरिरहेका हुनाले कि आयोगले प्रमाणका आधारमा उनीहरूलाई भन्न सक्नु पन्यो यदि होइन भने सम्बैधानिक व्यवस्था अनुसार आयोग अधि बढन सक्नुपन्यो। कानुन अनुसार दल विभाजित हुने प्रावधानलाई आयोगले कुनै सर्तमा उल्लंघन गर्न सक्दैन। नेकपा विभाजन हुने प्रक्रियामा ढिलाई ढुङ्गा निर्वाचन नै प्रभावित हुन सक्ने भएकाले आयोगले अब दिनरात नभनि काम गर्नुपर्ने अवस्था देखिन्छ। भण्डै दुई तिहाई मत त्याएको नेकपालाई बाहिर राखेर निर्वाचन गराउनुको कुनै अर्थ रहेदैन। नेकपा भित्रको विवादलाई निर्वाचन आयोगले भन्दा ओली, दाहाल-नेपाल पक्षले नै समाधान गर्न सक्ने भएकाले दुवै पक्ष मध्येका एकले पार्टीको नाम, भण्डा र चुनाव चिन्ह छाडेर अर्को लिन सहमत भएको खण्डमा नेकपाभित्रको विवाद पनि समाधान

संसद पुनर्स्थापना कि संविधानको पुनर्लेखन ?

धनकुमारी सुनार

संसारकै राम्रो भनिएको संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रात्मक संविधानलाई ओलीको एउटा अध्यादेशले क्वाप्न खाइदियो । अर्थात, लोकतान्त्रिक ऐना देखाइदियो । ओलीको यो कदम केवल संविधानको विपरीत मात्रै होइन, राष्ट्रिय लक्ष्य र उद्देश्यमाथि पनि प्रहार हो । राजनीतिलाई विचलित बनाउन र तरलतामा लैजानु उनको मुख्य अभीष्ट हो । ज्ञानेन्द्रको शैलीमा पञ्च भेला गर्नु उनको दैनिकी बनेको छ । ज्ञानेन्द्रको नयाँ अवतारका रूपमा आफ्ना हाउभाउ देखाएका छन् । श्रीपैच संग्रहालयमा छ । धन्न खोज हिँडेका छेन् । पूर्वराजाले विराटनगरको अभिनन्दनमा महिलालाई गोडाको पानी धोएर खुवाएका थिए । ओलीले धनगढीमा त्यासो भने गरेन । श्रीपैच नखोज्नु र गोडाको पानी नखुवाउनु पूर्वराजा ज्ञानेन्द्रभन्दा उनका फरक रुप्त हुन् । अन्यथा, फरक छुट्याउन धेरै नै गाहो छ ।

सङ्कमा मसिनो र फिनो भए पनि आन्दोलन छ, संसद पुनर्स्थापनाका लागि । संसद पुनर्स्थापना गर्नुपर्छ भन्नेहरूको तर्क छ- कस्तीमा संसद पुनर्स्थापना भयो भने लोकतन्त्रका लागि टेक्ने ठाउँ त हुन्छ, समाउने हाँगो त हुन्छ । अन्यथा, राजनीति प्रतिगमनमा जान सक्छ । एउटा विषयमा स्पष्ट हुन जरूरी छ- अहिलेको संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रको प्रतिगमनका मुख्य नायक पूर्वराजा ज्ञानेन्द्र होइन, खड्गप्रसाद ओली नै हुन् । आजको लोकतन्त्र पूर्वराजासँग भन्दा ओलीसँग बढी डराउँछ । ओलीसँग लोकतन्त्रको सातो जान्छ । त्यसैले अबको प्रतिगमनको यात्रा पूर्वराजाको पुनर्स्थापनाबाट होइन, ओलीको भावी कदमबाट पूर्ण हुन्छ । बाँकी गर्नु करि छ र अब । प्रदेश विघटन गर्नु छ । संकटकाल लगाउनु छ र चुनाव नगराउनु छ । यो काम सबै फर्ते गर्न सक्छन्, ओलीले । राष्ट्रियता कार्यालयलाई बालुवाटारको खोपीमा राखिसकेपछि सर्वोच्च अदालतको रिमोट बालुवाटारबाट चलाउन थालेपछि, अखिल्यारलाई शाही आयोगकै शैलीमा नाम ओली आयोग बनाएपछि यी सबै काम कठिन छेन् । तसर्थ, यो लोकतन्त्रको खतरा कहाँ करै छ भने त्यो खड्गप्रसाद ओलीबाटै छ । लोकतन्त्रका लागि पूर्वराजा ज्ञानेन्द्रभन्दा पनि ओली नै अहिले खतरनाक छन् । किनभने, उनीसँग कम्युनिस्ट पार्टीको भन्दा छ ।

संसद पुनर्स्थापनाको माग अहिलेको भन्दा एक कदम अगाडि त हो, तर पुनर्स्थापित संसदले नेपालको राजनीतिलाई विश्वानिर्देश गर्छ भन्ने कुनै पक्का छेन् । त्यसैले नेपालको राजनीतिलाई एक खालो रोटेपिडमा परिणत गर्न सक्छ । जति चलाए पनि जहाँको तहीँ । कहाँ पुर्दैन । चुनावदेखि चुनावसम्म, सरकारका लागि सरकार भावौ हुने खतरा ठूलो छ । संसद पुनर्स्थापनाको मुद्दाभन्दा पर दुईवटा कुरा सोच्नुपर्छ । पहिलो कुरा, राम्रो भनिएको संविधानबाट कसरी जन्म्नन, ओलीहरू ? दोस्रो, एउटा कम्युनिस्ट पार्टीमा कसरी पुर्णन, ओलीहरू प्रथम नेतृत्वमा ? एउटा त भन्न सकिएला, ओलीका कार्यशैलीका कारणले ओलीहरू जन्म्नन । तर, यो तक्षित धेरै ठूलो दम छेन । संविधान र पार्टीमा ओलीहरू फले-फुले प्वालहरू के हुन् ? त्यो खोजु र छलफल गर्नु जरूरी छ । ज्ञानेन्द्रको दुरुस्तै फोटोकपी ओली भएजस्तो प्रचण्ड-माधवमा संसद पुनर्स्थापनाको मागबाट दाया-बायाँ नचल्नुले गिरिजाप्रसाद कोइरालाको भावभंगी देखिन्छ । त्यो गिरिजाप्रसादका लागि ठिके थियो, तर प्रचण्ड-माधवका लागि संसद पुनर्स्थापना सही बाटो हो कि कामचलाउ बाटो हो ? संसद पुनर्स्थापना अग्रगमनको बाटो हो कि यथास्थितिको ? प्रचण्ड-माधवजस्ता मार्क्सवादी जानिफकारका लागि यो प्रश्न मात्र होइन ।

अर्को एउटा छलफलको विषय छ, संविधान र राजनीतिक प्रणाली । हामीलाई यो संविधान जोगाउनुपरेको हो कि यो राजनीतिक प्रणाली ? यो संविधानलाई जस्ताको तस्तै नजोगाई राजनीतिक प्रणाली जोगाउन सकिन्छ कि सकिंदैन ? हामीलाई सुदूर र व्यवस्थित संघीयता चाहिएको छ ।

गुरी नभएको अहिलेको संघीयता फल त चाहेदैन, तर यसलाई समृद्ध बनाउने कसरी ? संविधानको चर्चा गर्दा हामीले विर्सन दुईदेव व्यापक संशोधन गर्नी भनेर घोषणा गरेका हाँ । यो संविधान जारी गर्दा मधेसमा अन्धकार थियो । थारु, मगर, राई, नेवार तामाङलगायतका जनतातिहरूले हाम्रो पहिचान कहाँ छ भनेर सोधै थिए ।

नेपालको ठूलो हिस्सा मधेस र जनजातिले असहमति जाहेर गरिरहेको छन् । त्यसो हो भने प्रश्नलाई उल्ट्याएर हेँहेँ । यो संविधानको स्वामित्व कसले लिएको छ । राजावादीलाई अपवाद मान्ने हो भने यो बाहुन-क्षेत्रीहरूले स्वामित्व लिएको संविधान हो । बाँकीले यसको स्वामित्व लिएकै छेन् । संविधानसभाभित्र यति प्रतिशत सहमति जति प्रतिशत सहमति भनेर निर्णय गरिएको भाष्य खासमा राजनीति हो । दोस्रो, जनजाति र मधेसको कुरा छाँडी, संविधानसभाका सदस्यले पनि आफ्नो सार्वभौमसत्ताको प्रयोग गर्न नपाएको अवस्था हो । थोरै नेताले कानेखुसीका भरमा संविधानसभाको लोकप्रिय छाताभित्र बनाइएको संविधान हो, यो । यो सत्यलाई हामीले विर्सन मिल्दैन ।

अर्को संविधानको राजनीतिक र सामाजिक स्वीकार्यता हुन्छ । राजनीतिक स्वीकार्यताले मात्रै संविधान क्रियाशील हुन सक्दैन । यो संविधान सामाजिक स्वीकार्यताको दृष्टिमा निकै कमजोर छ । अथवा, यसमा सामाजिक स्वीकार्यता नै छेन । त्यसैले अब संविधान संशोधनको होइन, पुनर्लेखनको वेला हो, यो । खड्गप्रसादले राजनीतिलाई अत्यर्तै गहिरो संकटमा लगिदिएर संविधानको पुनर्लेखनको बाटो खोलिदिएका छन् । संविधान संशोधनले किन पुर्दैन भने संविधानका अधारभूत चरित्र फेर्न सकिंदैन । जति संशोधन गरे पनि संविधानको आधारभूत चरित्र फेर्न सकिंदैन । यसैले अहिलेको भन्ने कुनै पुर्दैन भन्ने गरेको लिएको विविधतालाई

कसरी बुझ्ने ? किन अपेक्षाकृत इमानदार, नैतिकहरू पार्टीबाट किनारमा जाँदै छन् ? पार्टी सदस्यले मान्नुपर्ने आचारसंहिता के हो ? जस्ता विषयहरूको लागे सूची बनाउन सकिन्छ । कुनै वेला अर्क बहसमा यसको विस्तृतीकरण गर्नाले । तर, एउटा कुरा पक्का हो, कम्युनिस्ट पार्टीलाई कम्युनिस्टकरण गर्नका लागि सिंगो पार्टीको पुनर्सरचना भने जरूरी छ । प्रचण्ड-माधवको आँट पुराउ कि पुर्दैन, त्यो समयले भन्नेछ ।

कोमल वलीलाई हुने कम्युनिस्ट पार्टी बनाउने कि रामकुमारी भाँक्रीलाई हुने कम्युनिस्ट पार्टी बनाउने ? दीपक मनांगेलाई हुने पार्टी बनाउने कि राम कार्कीलाई हुने पार्टी बनाउने ? धेरै हदसम्म यो मामलामा जानु हाम्रो बाध्यता हो ।

माओवादी जनयुद्ध, ०६२२६३ को जनआदीलनाताका राजनीतिक विर्समा एउटा शब्द बडो चारित र लोकप्रिय थियो, त्यो हो- राज्य पुनर्सरचना । तीन तहका सरकारको निर्वाचन गरेपछि हामीलाई राज्य पुनर्सरचना भयो जस्तो लाग्यो, तर राज्यका अरु अंगहरू अदालत, कर्मचारी, प्रहरी, सेनालगायतको पुनर्सरचना गरिएन, जसले गर्दा संघीयताको लयसँग राज्यका अरु अगको लय नै मिल्दैन । त्यसैले स्थानीय र प्रदेश सरकारमाथि प्रश्न उठाइँदै । प्रदेशको एक हदसम्म आफ्नो कमजोरी छ, तर स्थानीय सरकारले कहाँबाट सहयोग नै पाएका छेन् । र, संघीय प्रणालीलाई पनि बेकम्मा बनाइँदै छ । अब संघीयतालाई सुदूर, व्यवस्थित र जनप्रीय बनाउन राज्य पुनर्सरचनाको बहस गर्नु मात्रै होइन, राज्य पुनर्सरचना नै गर्नु छ । त्यसैले अब संविधान संशोधन होइन, पुनर्लेखन नै जरूरी छ ।

हामीले धेरै चर्चा राजनीतिक स्थितरातको ग-याँ । तर, भन्डे दुईतिहाइ सरकारको बहुमतको सरकारलाई पूरा समय बोकेर हिँडन सकेनन, खड्गप्रसाद ओलीले । राजनीतिक स्थितरात यो प्रणालीले दिएन, शासकीय स्थितराता त कता हो कता । त्यसैले राजनीतिक र शासकीय स्थितरातका लागि प्रत्यक्ष राष्ट्रपतीय निर्वाचन प्रणालीमा जानु हाम्रो बाध्यता हो ।

पार्टीको पुनर्सरचनाका साथै संविधानको पुनर्लेखन अहिलेको प्रमुख कार्यसूची हुनुपर्छ । अब हामी प्रत्यक्ष राष्ट्रपतिको बाँकी ६ पेजमा

पार्टी हुन सक्छ ? के यस्तो पार्टीले वर्गीय हित गर्न सक्छ ? ओम्नी र यतीको टेकोमा सर्वोच्च शिखरमा ओलीलाई पुन्याउने पार्टीको पुनर्सरचना जरूरी छ कि छेन ? पार्टी अहिलेको मान्यतामा राहिरहयो भने अरु ओलीहरू जन्म्नैन । त्यसो भएर अबको बहस कस्तो पार्टी हो ? भन्नेमा हुनुपर्छ । पार्टीको आर्थिक पद्धति कस्तो हो ? पार्टीको वर्गीय अडान कस्तो हुनुपर्छ ? कम्युनिस्टले भन्ने गरेको लिएको निरन्तर वर्गसंघर्षको अर्थ के हो ? पार्टीमा फरक मतको व्यवस्थापन कसरी गर्ने ? नेपालको विविधतालाई

Sabalkhel

- www.sabalkhel.com
- /sabalkhel
- info@sabalkhel.com
- sabalkhel@gmail.com
- For Advertisement: sabaikhel@gmail.com

'रोग लाग्नै नदिनु, प्रयत्न तपाईंको
केही भए, उपचारमा साथ दिने वाचा हाम्रो'

रु. ५० लाख सम्म
घातक रोगहरूको उपचार खर्च*

फोबोसी रोग	पार्किंसनस	ब्यान्सर	पूर्ण अध्यापन	कोमा	महाप्रमाणी शन्याक्राया	पहिलो हायप्रेस
बेट रिएविंग	पर्मनरी धमानी उच्चकार्बन	ब्रेन म्यारो प्रत्यारोपण	अल्जाइमर	मालिस्क्यात	मल्टिप्ल एस्नेरोसिस	तेश्री डिपिमा-पालको
मार्गाला विकासता	कलेजा विकासता	अंग पक्षादात	मार्गाला प्रत्यारोपण	प्रत्याक्रिया	मृतक	

न

● वार्षिकोत्सवमा देशभर पेट्रोलियम पूर्वाधार निर्माण अधि बढाउने आयल निगमको प्रतिबद्धता

नेपाल आयल निगमले आइतबार स्थापनाको ५९ वर्षीयोत्सव सम्पन्न गरेको छ। भर्तुअल माध्यमबाट सम्पन्न भएको वार्षिकोत्सवमा निगमका कार्यकारी निर्देशक सुरेन्द्रकुमार पौडेलले पेट्रोलियम पूर्वाधारका क्षेत्रमा भएका कामलाई निरन्तरता दिएर दुगोमा पुन्याउने बताए।

डेढ वर्षांपछिए बाट सञ्चालनमा आएको मोहिहारी-अमलेखगञ्ज पेट्रोलियम पाइपलाइनबाट चौडे पेट्रोल आयात थाल्ने उनले जानकारी दिए। हालसम्म यो पाइपलाइनबाट डिजेल मात्र आयात भइरहेको छ। २४सौ घन्टा सञ्चालन हुनुपर्ने पाइपलाइन डिजेल मात्र ल्याउने हुँदा सातामा तीन दिन आपूर्ति बन्द हुने गरेको छ। पेट्रोल आयात सुचारू भए पाइपलाइन सातामीर सञ्चालन गरी अधिकतम लाभ लिन सकिने सकिने पौडेलले बताए।

त्यसै अमलेखगञ्जमा पाइपलाइनको दोस्रो चरणअन्तर्गत पेट्रोलोको भण्डारणगृह बनाउने, डिपो विस्तार गरी लोड-अनलोड सेल स्थानान्तरणलगायतका काम अधि बढाउनले उनले बताए। पूर्व भागमा पेट्रोलियम तथा ग्रास भण्डारण, धनुषमा ग्रास बोटलिङ ल्यान्ट निर्माण, चितवनको लोथमा सैबैन्डा टूलो क्षेत्रमा पेट्रोलियम भण्डारणगृह निर्माण, पोखरामा भर्टिकल ट्याक निर्माण, पोखरा र भेरहवारको विमानस्थलमा हवाई इच्छन भण्डारणगृह निर्माण हुँदै नेपालगञ्जमा नमुना पेट्रोल पम्प निर्माणसम्मको काम अधि बढाएको उनले बताए।

हामीले थालेका कामलाई दुगोमा पुन्याउने गरी अधि बढाने यो अवसरमा प्रतिबद्धता जनाउँछु, पौडेलले भने, 'पूर्व मेचीदेखि परिचय धनगढीसम्म पूर्वाधार विस्तारका लागि बनाइएको योजनालाई लिनेछौं।' कैलालीमा पेट्रोलियम भण्डारणगृह निर्माणका लागि जग्गाको पहिचान गर्ने काम अधि बढाइएको उनले बताए।

पछिलो दुई वर्षमा इन्धन अभाव हुन नदिएको बताउँदै उनले उपभोक्तामुखी सेवालाई प्राथमिकता दिएको बताए। उनले विश्वले अगालेको नवीन प्रविधिको हाइड्रोजेन इन्धन उत्पादनका लागि काठमाडौं विश्वविद्यालयसँग सहकार्य गरेको पनि जानकारी दिए।

त्यसै इन्धन चुहावटमा संलग्नलाई कारबाही गरी नियन्त्रणको प्रयास गरेको र पछिलो समय इन्धन चुहावट लक्षित नोक्सानी दरमन्दा तल नै राख्न सफल भएको उनले दाढी गरे। उनले तेल बोक्ने टैक, ट्रकमा मेकानिकल लक लगाई चोरी घटनालाई कम गर्ने योजना बनाएको बताए।

कार्यक्रममा उद्योग वाणिज्य तथा आपूर्तिमन्त्री लेखराज भहले भर्तुअल सम्बोधन गर्दै राष्ट्रको हितलाई ध्यानमा राखेर पेट्रोलियम कारोबार गर्न निर्देशन दिए। उनले पेट्रोलियम पूर्वाधार निर्माणका क्षेत्रमा अधि बढाएको परियोजना कार्यान्वयन गर्न सबै कर्मचारी अनुशासित भएर खट्न सुभाब दिएका थिए।

आयल निगमले पेट्रोलियम पदार्थको निरन्तर आपूर्ति गरेर देश विकासका लागि बनेका टूल र गौरका आयोजना निर्माणमा टूलो सहयोग गरेको छ, उनले भने। कार्यक्रममा निगम सञ्चालक समिति अध्यक्षसमेत रहेका उद्योग वाणिज्य तथा आपूर्ति मन्त्रालयका सचिव डा. वैकुण्ठ अर्यालले पेट्रोलियम पदार्थको गुणस्तरीयतालाई मुख्य ध्यान दिएर कारोबार गरिरहेको बताए।

उनले निगमको डिपो सुधार गर्ने र भण्डारण क्षमता वृद्धि गर्ने काममा अधि बढेको बताए। 'कोमिड- ९९ का वेला अचालन लकडाउन भएको समयमा पनि खाना पकाउने ग्रासलगायतको आपूर्तिमा हामीले सहजता दिलाउन सक्याँ, यसलाई उपलब्धि मानेका छौं,' उनले भने।

पेट्रोलियम पदार्थमा चर्को नाफा राखेर अन्तर्राष्ट्रिय बाजारअनुसार नेपाली बजारमा मूल्य समायोजन गर्ने गरेको आरोपलाई उनले बचाउ गरेका छन्। पेट्रोलियम पदार्थको मूल्य समायोजनका लागि सुरु गरेको स्वचालित मूल्य प्रणालीले राष्ट्रीय काम गरेको मैले महसुस गरेको छु, उनले भने। आपूर्ति व्यवस्था थप सहज बनाउन आयल निगम आफैले ग्रासको कारोबार गर्न लागेको उनले बताए। सरकारको नीति तथा कार्यक्रममा समावेश भएको पेट्रोलियम पूर्वाधारसम्बन्धी सबै काम अधि बढाएको उनले जानकारी दिए।

● आइएमई लाइफको ब्रान्ड एम्बेसडरमा मनीषा कोइराला

आइएमई लाइफ इन्स्योरेन्स कम्पनीको ब्रान्ड एम्बेसडरमा नाथिका मनीषा कोइराला नियुक्त भएकी छिन्। कम्पनीले कोइरालालाई आइएमई लाइफ जीवन बिमाको ब्रान्ड दुवाको भूमिकामा रहेने गरी नियुक्त गरेको हो।

नियुक्तिसम्बन्धी सञ्चालितमा कम्पनीका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत कवि युँयाल र कोइरालाले हस्ताक्षर गरेको जानाएको छ। कोइरालाले आइएमई लाइफको ब्रान्ड तथा यसको मूल्य एवं मान्यतालाई सशक्त प्रतिनिधित्व गर्ने कम्पनीले जानाएको छ।

हस्ताक्षरपछि नाथिका कोइरालाले मानव जगत्मा जीवन बिमाको निकै टूलो महत्व रहेको औल्याउँदै नेपालीलाई आर्थिक सुरक्षा प्रदान गरी देशभरि छरिएर रहेको युँजीलाई एकीकृत गरी राष्ट्र निर्माणमा टेवा पुन्याउने अवधारणा बोकेको आइएमई लाइफसँग साझेदारी गर्न पाउँदा खुसी रहेको बताएको कम्पनीले जानाएको छ।

कम्पनीका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत फुँयालले कोइरालालाई सहकार्य गर्न पाउँदा धैरे उत्साहित भएको उल्लेख गरेको कम्पनीले जानाएको छ।

कपोरेट

● नम्रता श्रेष्ठ राष्ट्रिय वाणिज्य बैंकको ब्रान्ड एम्बेसडर

राष्ट्रिय वाणिज्य बैंक लिमिटेडले व्यवसाय प्रवर्द्धनका लागि मिस नेपाल वर्ल्ड-२०२० नम्रता श्रेष्ठलाई ब्रान्ड एम्बेसडरमा नियुक्त गरेको छ। बैंक र दी हिडन ट्रेजर प्रालिबीच भएको सम्पूर्णतामा बैंकका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत किरणकुमार श्रेष्ठ र दी हिडन ट्रेजरका अध्यक्ष दिवाकर राजकर्णिकारले हस्ताक्षर गरेका हुन्।

बैंकका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत श्रेष्ठले राष्ट्रिय वाणिज्य बैंकले प्रवाह गरिरहेको आधुनिक बैंकिङ सेवाबाट जानकारी दिए व्यवसाय प्रवर्द्धनका लागि ब्रान्ड एम्बेसडरमा मिस नेपाल वर्ल्ड-२०२० नम्रता श्रेष्ठलाई नियुक्ति गरिएको बताए।

कार्यक्रममा दी हिडन ट्रेजरका अध्यक्ष राजकर्णिकारले यस्तो सम्पूर्णताले दुवै संस्थाको इमेज निर्माण भई देशको पर्यटन तथा आर्थिक क्षेत्रको विकासमा सहयोग पुनर्न बताएको जानाइएको छ। बैंकले ७७ जिल्लामा २ सय ४५ शाखा, २ सय ५ एटिएम र १३ शाखाहाउइट बैंकिङमार्फत सेवा दिइरहेको जानाएको छ।

● एनसेलले ल्यायो विद्यार्थीका लागि 'एनसेल अडियो क्लास'

एनसेल आजियाटा लिमिटेडले आफ्नो सिमकर्डबाट विद्यार्थीलाई आफ्नो आवश्यकतामा अनुसार निभिन्न विषयहरू कुनै पनि समय जहाँ भए पनि सजिले अडियोमार्फत अध्ययन गर्न सक्ने सुविधा ल्याएको छ। कम्पनीले मोबाइलमार्फत पाठ्यक्रममा आधारित पाठ्यहरू सुन्ने सिक्न मिल्ने 'एनसेल अडियो क्लास' सुल गरेको हो।

इन्टरएक्टिव भ्वाइस रेस्पोन्स (आइभिआर)मा आधारित यो सेवा कम्पनीले आफ्नो 'अनपज' अभियानअन्तर्गत ल्याएको जानाएको छ। पाठ्यक्रममा आधारित शैक्षिक सामग्री मोबाइल नेटवर्कमार्फत फोनकै प्रयोग गरी आइभिआरबाट सिक्न सकिने भएकाले सिकाइको अनुभवलाई परिभाषित गर्ने यो सेवाले विद्यार्थीलाई शिक्षाका लागि विशेष महत्व राख्ने जानाइएको छ। विविध अवरोधहरूका बाबजुद सजिलै सिक्न र आफ्नो वास्तविक क्षमता उजागर गर्न मदत पुन्याउने कम्पनीले विश्वास व्यक्त गरेको छ।

पहिलो चरणमा अडियो क्लास सेवामा कक्षा १ देखि कक्षा ४ सम्मका पाठ्यक्रममा प्रदार्थको उपलब्ध रहेको जानाइएको छ। कक्षा १ देखि १० सम्मका विद्यार्थीलाई ध्यानमा राख्दै।

चरणबद्ध स्पमा अरु कक्षाहरूका लागि थप पाठ्यक्रमहरू समावेश गरिने कम्पनीले जानाएको छ।

अडियो क्लासका लागि हाल ३ दिनको र ७ दिनको गरी दुईवटा विकल्प कम्पनीले प्रस्तुत गरेको जानाएको छ। ३ दिनको प्याकमा विद्यार्थीलाई ५० मिनेटको अडियो सेवा ७ रुपैयाँमा र ७ दिनको प्याकमा १ सय मिनेटको अडियो सेवा १४ रुपैयाँ शुल्क तोकिएको कम्पनीले जानाएको छ।

● राष्ट्रिय वाणिज्य बैंकको अध्यक्षमा शर्मा

राष्ट्रिय वाणिज्य बैंकले लिमिटेडको अध्यक्षमा अर्थ मन्त्रालयका सहस्रविधि धनीराम शर्मा चयन भएका छन्। बैंकले लिमिटेडको अध्यक्षमा शर्मालाई मनोनयन गरेको हो। अध्यक्ष शर्माले बिहीबार नै नेपाल राष्ट्र बैंकका गर्भनर महाप्रसाद अधिकारीबाट पद तथा गोपनीयतामा शपथ लिएका छन्।

यसअधि सरकारले उपप्रधान तथा रक्षामन्त्री ईश्वर पोखरेलका सम्मीली प्रांडा उपेन्द्र कोइरालालाई वाणिज्य बैंकको अध्यक्ष बनाउने तयारी गरेको थिए। तत्कालीन अर्थमन्त्री डा. युवराज खतिवडाले मन्त्रीस्तरीय निर्णयबाट कोइरालालाई बैंक सञ्चालकमा नियुक्ति गरेको थिए। सञ्चालकमा कोइरालालाई नियुक्तिलाई लिएर चौतर्फी आलोचना भएपछि उनलाई बैंकको अध्यक्ष बनाउने प्रक्रियालाई तत्कालका लागि स्थगन गरिएको थिए। अध्यक्षमा शर्माको नियुक्ति भए

